

בש"פ 2645/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

**בבית המשפט העליון
בש"פ 2645/15**

לפני:

כבד השופט יי' עמיהת

ה המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה –
הפלילי) (סמכוות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ב' באיר התשע"ה (21.4.2015)

בשם המבקשת:

עו"ד שרת משגב
עו"ד ליאור בר-זוהר

בשם המשיב:
בשם המבקשת:

החלטה

בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם).

1. כנגד המשיב, ליד שנת 1991, הוגש ביום 28.7.2014 כתוב אישום המיחס לו עבירות של אינוס בנסיבות מחמיות לפי סעיף 345(ב)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ניסיון למעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות הסעיפים 345(ב)(3) ו-25 לחוק; תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק; ואיוםים לפי סעיף 192 לחוק.

על פי המתואר בכתב האישום, לפנות בוקר يوم 17.7.2014, שהתה המטלוננת עם חבריה וחברותה (להלן: החברים) בסמוך לבניין מגורים בחיפה. בשלב כלשהו הצטרף לקבוצה המשיב, שהינו אחיה של אחת מן הבנות בקבוצה, התישב בסמוך למטלוננת, החל לשוחח עמה ובשלב כלשהו חיבק אותה ונישק אותה בלחיה. סמוך לשעה 03:00, הסיר המשיב את אחד הרכפפים מרגליה של המטלוננת, השליך אותו לבניין סמוך, וכאשר המטלוננת קמה להביאו, המשיב

הלו אחריה, סתם את פיה וגרר אותה לתוכה חדר בקומה התחתונה בבניין. בתגובה להתנגדות המתלוננת, הכה אותה המשיב בגופה ופניה וגרם לה להקאה ולדימום בעינה. המשיב הפישט את המתלוננת, השיכבה על הרצפה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה חרף התנגדותה, ולאחר מכן הרים את המתלוננת תוך שהוא מושך בשערותיה, הצמיד אותה לקיר, והחדיר את איבר מינו בשנית לאיבר מינה. לאחר מכן, סובב המשיב את המתלוננת עם פניה לקיר, וניסה להחדיר את איבר מינו לפיה הטבעת של המתלוננת, אך לא הצליח עקב התנגדותה, אז, סובב אותה בחזרה והמשיך להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה חרף התנגדותה.

בהמשך, נutter המשיב לביקשת המתלוננת לצאת מהחדר, לאחר שהבטיחה לו לлечת עמו למקום אחר, תוך שהוא מאים עלייה שאם תברוח ייהרג אותה. המתלוננת, אשר ראתה את אחד מחבריה, החל לירות לכיוון ביתה, אך המשיב דלק אחריה, ולאחר שנפלה על הקרקע במהלך הבריחה, גורר אותה בשערותיה, גרם לחבלות בברכיה והשליך הצידה שקית שבתוכה מכשירי טלפון וכרטיסים רב-קו של המתלוננת. באותו שלב, עברו שני תושבי השכונה במקום, והמתלוננת הצליחה להימלט לביתה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, עתרה המבוקשת למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. לאחר דחיה קצרה לשם לימוד חומר החוקרים, ודחיה נוספת נסافت לשם בינה של חלופת מעצר, נתן המשיב את הסכמתו למעצרו עד תום ההליכים לאחר שהסכים לקיומן של ראיותلقואורה ועילת מעצר, ולאחר שלא עלה בידו להציג חלופת מעצר ראויה.

4. ההליכים בתיק העיקרי: ביום 7.8.2014 נערכה הקראה פורמללית של כתב האישום, וביום 17.9.2014 ניתנה תשובה המשיב לכourt האישום. בהמשך נקבעו 4 מועדי הוכחות לחודשים מרץ-אפריל 2015, אולם עקב אילוצי בית המשפט בוטלו המועדים של חודש מרץ. ביום 2.4.2015 נשמעה עדות המתלוננת, ובית המשפט הוסיף 3 מועדים לשמייעת הוכחות לחודשים יוני-יולי 2015.

5. בחלוף תשעה חודשים מיום מעצרו של המשיב, מוגשת הבקשה דכאן להארכת המעצר בשלושה חודשים נוספים.

המשיב התנגד לבקשתו, באשר לטענותו המשפט לא יסתהים גם בהארכה הנוכחית. המשיב אישר כי אין באפשרותו להציג חלופה ביתי-משפחתית, ועתה למסקיר מבחן בעניינו לבחינת האפשרות של מוסד שיקומי שיוהו חלופת מעצר.

6. בבואה לדין בבקשתה להארכת מעצר על פי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין שיקולים מתחרים שונים. על הקף האחת, חזקת החפות העומדת לנאים זכותו לחריות, ועל הקף השנייה, ההגנה על אינטרסים הציבור וביטחונו ומונעת שיבוש הילכי משפט והתחמקות הנאים מהילכי המשפט.

מעבר לאלימות והאכזריות האינהראנטית הכרוכה בעבירות האינוס שלעצמה ((בש"פ 5612/98 דיאב נ' מדינת ישראל (15.9.1998)), הרי שבמקרה דנן, העבירה המיוחסת למשיב בוצעה תוך הפגנת אלימות קשה נגד המתלוננת, מה שمعد על מסוכנותו האינהראנטית של המשיב, הן כלפי המתלוננת והן לציבור. הגם שהמתלוננת סיימה להעיד, לשחרור המשיב עלולה להיות השלכה על תחשות בטחונה (השו בש"פ 7497/03 גואטה נ' מדינת ישראל

(10.9.2003). לתרומה הקשה המציגית מכתב האישום, מצטרפת העובדה כי המשיב כבר הורשע בעבר בעבירות מיין שביצע כאשר היה קטין, בגיןה ריצה 21 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, רשומה לחובת המשיב עבירת גנבה והתרפות בגיןה ריצה 12 חודשים מאסר, ועבירה של נהיגה פוחצת ונήגתה ללא רישון בגיןם נדון למאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים. כל אלה מעדים על כך שהמשיב, על אף גילו הצעיר, הוא "שור מועך", שכבר ריצה תקופות מאסר מצטברות של ארבע שנים.

7. אשר לשיקול של קצב התקדמות המשפט. אכן, יש להזכיר על כך שמועדיו ההוכחות שנקבעו לחודש מרץ בוטלו, כך שהמשפט החל למעשה רק בחודש אפריל, אך בהתחשב בכך שכבר נשמעה עדות המתлонנת ולא צפויים להיעיד עדים רבים, יש להניח כי המשפט יכנס למסלולו והמבחן הביעה תקווותה כי ניתן יהיה לסיים המשפט אפילו במהלך הארכה הנוכחית. לצורך בקשה זו, אני נכון להניח כי תידרש לפחות עוד ארוכה נוספת אחת, אך נכון מסוכנותו של המשיב, נקודת האיזון נוטה בשלב זה באופן חד-משמעות להארכת מעצרו של המשיב.

8. אשר על כן, אני נעתר לבקשתו ומאריך מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 27.4.2015 או עד למתן פסק דין בת"פ 52713-07-14 בבית המשפט המחוזי חיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ב' באיר התשע"ה (21.4.2015).

שפט